2026/1993

4.9.2026

DECYZJA NR 1/2026 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE POWIĄZANIA ICH SYSTEMÓW HANDLU UPRAWNIENIAMI DO EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH

z dnia 9 czerwca 2026 r.

dotycząca zmiany załącznika I do umowy [2026/1993]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ([1]) (zwaną dalej „umową"), w szczególności jej art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przyjęcie decyzji nr 2/2019 Wspólnego Komitetu ([2]) spełniło warunki powiązania określone w umowie i umożliwiło wejście umowy w życie w dniu 1 stycznia 2020 r.

(2) Zgodnie z art. 13 ust. 2 umowy Wspólny Komitet może dokonać zmian w załącznikach do umowy.

(3) Zgodnie z art. 10 ust. 1 umowy, umowa pozostaje bez uszczerbku dla prawa każdej ze stron do wprowadzania zmian w przepisach mających znaczenie dla tej umowy lub do przyjmowania nowych przepisów mających znaczenie dla tej umowy, w tym również dla prawa do przyjmowania bardziej rygorystycznych środków ochronnych.

(4) Dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/958 ([3]) i (UE) 2023/959 ([4]) zmieniono dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]) w celu dostosowania wkładu unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) do redukcji netto emisji gazów cieplarnianych netto do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r., zgodnie z ustaleniami Rady Europejskiej z grudnia 2020 r.

(5) Na swoim 7. posiedzeniu w dniu 4 grudnia 2024 r. Wspólny Komitet zgodził się uwzględnić w załączniku I do umowy zmiany wynikające ze zmiany dyrektywy 2003/87/WE, w drodze jednej aktualizacji tego załącznika.

(6) W związku z istotnymi zmianami w obu systemach handlu uprawnieniami do emisji, o których mowa w art. 13 ust. 7 umowy, należy, w celu uwzględnienia zmian regulacyjnych wynikające z przeglądu dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do podstawowych kryteriów określonych w załączniku I do umowy poprzez zmianę tego załącznika, tak aby utrzymać zgodność obu systemów handlu uprawnieniami do emisji, zapewnić integralność rynku i wykluczyć zakłócenia konkurencji,

([1]) Dz.U. L 322 z 7.12.2017, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2017/2240/oj.

([2]) Decyzja nr 2/2019 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniająca załączniki I i II do Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych [2020/1359] (Dz.U. L 314 z 29.9.2020, s. 68, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1359/oj).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/958 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel zmniejszenia emisji w całej gospodarce i odpowiedniego wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/958/oj).

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 134, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj).

([5]) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Części A i B załącznika I do umowy zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 czerwca 2026 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Sekretarz ze strony Unii Europejskiej	*Przewodniczący*	*Sekretarz ze strony Szwajcarii*
Ruben VERMEEREN	Beatriz YORDI	Thomas MEIER

ZAŁĄCZNIK

Części A i B załącznika I do umowy zastępuje się następującym tekstem:

„A. **Kryteria podstawowe dotyczące instalacji stacjonarnych**

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
1.	Obowiązkowy charakter uczestnictwa w ETS	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku instalacji prowadzących działania i emitujących gazy cieplarniane, które wymieniono poniżej.	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku instalacji prowadzących działania i emitujących gazy cieplarniane, które wymieniono poniżej.
2.	ETS musi obejmować co najmniej działania określone w:	załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 40 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 6 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
3.	ETS musi obejmować co najmniej gazy cieplarniane określone w:	załączniku II do dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 1 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO_2, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
4.	Określa się pułap dla ETS, który jest co najmniej tak rygorystyczny jak pułap określony w:	art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. Współczynnik liniowy redukcji wynosi 4,3 % rocznie w latach 2024–2027 i 4,4 % od 2028 r. Będzie on miał zastosowanie do wszystkich sektorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 18 ust. 1 i 2 ustawy dotyczącej CO_2 art. 45 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załącznika 8 pkt 1 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. W 2025 r. współczynnik liniowy redukcji wynosi 6,4 %, co stanowi dostosowanie prowadzące do takiego samego poziomu redukcji pułapu na lata 2021–2025, jak określony za pomocą współczynnika liniowego redukcji ETS UE. Od 2026 r. współczynnik liniowy redukcji wynosi 4,3 % rocznie, a od 2028 r. 4,4 %. Będzie on miał zastosowanie do wszystkich sektorów objętych szwajcarskim ETS.
5.	Mechanizm stabilności rynkowej	W 2015 r. UE wprowadziła rezerwę stabilności rynkowej (decyzja (UE) 2015/1814), której funkcjonowanie zostało wzmocnione dyrektywą (UE) 2018/410 oraz dyrektywą (UE) 2023/959. Przepisy UE stanowią, że do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od 2017 r. Komisja publikuje łączną liczbę uprawnień znajdujących się w obiegu. Na podstawie tej wartości stwierdza się, czy część uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji powinna zostać umieszczona w rezerwie lub zostać uwolniona z rezerwy.	art. 19 ust. 6 ustawy dotyczącej CO_2 art. 48 ust. 1bis i 5 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załącznik 8 pkt 2 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. Przepisy szwajcarskie przewidują zmniejszenie wolumenu aukcji w zależności od łącznej liczby uprawnień znajdujących się w obiegu. Ponadto uprawnienia do emisji, które nie są przypisane do aukcji, są anulowane na koniec okresu rozliczeniowego.

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
6.	Poziom nadzoru rynku musi być co najmniej tak rygorystyczny jak poziomy określone w:	dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (MiFID II) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (MiFIR) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającym dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (rozporządzenie MAR) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	ustawie federalnej z dnia 22 czerwca 2007 r. w sprawie szwajcarskiego organu nadzoru rynku finansowego ustawie federalnej z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie infrastruktury rynku finansowego i praktyk rynkowych w zakresie obrotu papierami wartościowymi i instrumentami pochodnymi ustawie federalnej z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie instytucji finansowych ustawie federalnej z dnia 10 października 1997 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. W rozporządzeniu w sprawie szwajcarskiego rynku finansowego nie definiuje się prawnego charakteru uprawnień do emisji. W szczególności uprawnienia do emisji nie są kwalifikowane jako papiery wartościowe w ustawie w sprawie infrastruktury rynku finansowego, a zatem nie są zbywalne w regulowanych systemach obrotu. Ponieważ uprawnienia do emisji nie kwalifikują się jako papiery wartościowe, szwajcarskie rozporządzenie w sprawie papierów wartościowych nie ma zastosowania do handlu uprawnieniami do emisji poza rynkiem regulowanym na rynkach wtórnych. Umowy na instrument pochodny kwalifikują się jako papiery wartościowe zgodnie z ustawą w sprawie infrastruktury rynku finansowego. Obejmuje to również instrumenty pochodne, w których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji. Bazujące na uprawnieniach do emisji instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym między kontrahentami niefinansowymi oraz kontrahentami finansowymi są objęte przepisami ustawy w sprawie infrastruktury rynku finansowego.
7.	Współpraca w zakresie nadzoru rynku	Strony ustanawiają odpowiednie ustalenia dotyczące współpracy w zakresie nadzoru rynku. Ustalenia dotyczące współpracy dotyczą wymiany informacji i egzekwowania zobowiązań wynikających z odnośnych systemów Stron w zakresie nadzoru rynku. Strony informują Wspólny Komitet o wszelkich takich ustaleniach.	
8.	Ograniczenia jakościowe w odniesieniu do międzynarodowych jednostek emisji muszą być co najmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia określone w:	w prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.;	w prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
9.	Ograniczenia ilościowe w odniesieniu do międzynarodowych jednostek emisji muszą być co najmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia określone w:	w prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.;	w prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.
10.	Przydział bezpłatnych uprawnień oblicza się na podstawie wskaźników referencyjnych i współczynników korygujących. Uprawnienia, których nie przydziela się bezpłatnie, sprzedaje się na aukcji lub unieważnia się. W tym celu ETS musi być zgodny co najmniej z:	art. 10, 10a, 10b i 10c dyrektywy 2003/87/WE rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/447 z dnia 12 marca 2021 r. określającym zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025 zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w wersji mającej zastosowanie w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do grudnia 2025 r. dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2024/873 z dnia 30 stycznia 2024 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) 2019/331 w odniesieniu do przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii decyzją delegowaną Komisji (UE) 2019/708 z dnia 15 lutego 2019 r. uzupełniającą dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030 wszelkimi międzysektorowymi współczynnikami korygującymi w ramach ETS UE w latach 2021-2025 lub 2026-2030 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/772 z dnia 16 kwietnia 2025 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1842 ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 18 ust. 3 oraz art. 19 ustawy dotyczącej CO_2 art. 45 ust. 2–6 oraz art. 46, 46a, 46b i 48 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załącznikiem 9 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. W okresie 2021–2025 r. przydziały bezpłatnych uprawnień nie przekraczają poziomów bezpłatnych uprawnień przydzielonych instalacjom w ramach ETS UE.

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
11.	W ramach ETS przewiduje się sankcje nakładane w takich samych okolicznościach i takim samym wymiarze, jak te określone w:	art. 16 dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 21 ustawy dotyczącej CO_2 art. 56 rozporządzenia dotyczącego CO_2, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
12.	Monitorowanie i raportowanie w ramach ETS musi być co najmniej tak rygorystyczne jak w:	art. 14 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku IV do tej dyrektywy rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającym rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 20 ustawy dotyczącej CO_2 art. 50–53 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 16 pkt 1 i załączniku 17 pkt 1 do niego, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
13.	Weryfikacja i akredytacja w ramach ETS musi być co najmniej tak rygorystyczna jak w:	art. 15 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku V do tej dyrektywy rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	art. 51–54 rozporządzenia dotyczącego CO_2, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.

B. **Kryteria podstawowe dotyczące lotnictwa**

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
1.	Obowiązkowy charakter uczestnictwa w ETS	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku działań lotniczych zgodnie z kryteriami, które wymieniono poniżej.	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku działań lotniczych zgodnie z kryteriami, które wymieniono poniżej.
2.	Uwzględnienie działań lotniczych i gazów cieplarnianych oraz przypisywanie lotów i odpowiadających im emisji zgodnie z zasadą miejsca rozpoczęcia lotu określoną w:	dyrektywie 2003/87/WE zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych	1. Zakres uwzględniania Loty, które kończą się lub rozpoczynają na lotniskach znajdujących się na terytorium Szwajcarii, z wyłączeniem lotów rozpoczynających się z lotnisk znajdujących się na terytorium EOG. Wszelkie tymczasowe odstępstwa w odniesieniu do zakresu ETS, takie jak odstępstwa w rozumieniu art. 28a dyrektywy 2003/87/WE, można stosować w odniesieniu do ETS Szwajcarii zgodnie z odstępstwami wprowadzonymi do ETS UE. Przy działaniach lotniczych uwzględnia się tylko emisje CO_2.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
		decyzji delegowanej Komisji (UE) 2020/1071 z dnia 18 maja 2020 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wyłączenia lotów ze Szwajcarii z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/1416 z dnia 17 czerwca 2021 r. zmieniającym dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wyłączenia lotów ze Zjednoczonego Królestwa z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającym dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. Od dnia 1 stycznia 2020 r. loty z lotnisk znajdujących się na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) na lotniska znajdujące się na terytorium Szwajcarii są objęte ETS UE. Loty z lotnisk znajdujących się na terytorium Szwajcarii i Zjednoczonego Królestwa na lotniska znajdujące się na terytorium EOG wyłącza się z ETS UE zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE.	2. Ograniczenia zakresu Ogólny zakres, o którym mowa w pkt 1, nie obejmuje: 1. lotów wykonywanych wyłącznie w celu przewozu, w czasie wypełniania oficjalnej misji, panującego monarchy i członków jego najbliższej rodziny, głów państw, szefów rządów i ministrów wchodzących w skład rządu, w przypadku gdy jest to zaznaczone w odpowiednim polu planu lotu; 2. lotów wojskowych, lotów służby celnej i policji; 3. lotów poszukiwawczo-ratowniczych, lotów przeciwpożarowych i gaśniczych, lotów z pomocą humanitarną, lotów służby ratownictwa medycznego; 4. lotów wykonywanych wyłącznie na mocy przepisów wykonywania lotu z widocznością, określonych w załączniku 2 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r.; 5. lotów kończących się na lotnisku, z którego wystartował statek powietrzny, wykonywanych bez planowanego międzylądowania; 6. lotów szkoleniowych wykonywanych wyłącznie w celu uzyskania lub utrzymania licencji lub uzyskania uprawnień w przypadku członków załogi lotniczej, w przypadku gdy jest to potwierdzone odpowiednią adnotacją w planie lotu, pod warunkiem że lot nie jest wykorzystywany do przewozu pasażerów ani ładunku lub do przebazowania statku powietrznego; 7. lotów wykonywanych wyłącznie w celu przeprowadzenia badań naukowych; 8. lotów wykonywanych wyłącznie w celu sprawdzenia, przetestowania lub certyfikacji statku powietrznego lub urządzenia pokładowego lub naziemnego; 9. lotów wykonywanych przez statek powietrzny o maksymalnej certyfikowanej masie startowej poniżej 5 700 kilogramów; 10. lotów operatorów wykonujących zarobkowe przewozy lotnicze, w przypadku których całkowite roczne emisje są niższe niż 10 000 ton w odniesieniu do lotów uwzględnionych w ETS Szwajcarii lub w przypadku gdy przez trzy kolejne czteromiesięczne okresy wykonano mniej niż 243 loty w jednym okresie w przypadku objęcia zakresem ETS Szwajcarii, jeżeli operatorzy nie są objęci zakresem ETS UE; 11. lotów operatorów wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, objętych zakresem ETS Szwajcarii, w przypadku których całkowite roczne emisje są niższe niż 1 000 ton zgodnie z odpowiednim odstępstwem stosowanym w ETS UE, jeżeli operatorzy nie są objęci zakresem ETS UE.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
			Te ograniczenia zakresu są przewidziane w: art. 16a ustawy dotyczącej CO_2 art. 46d i art. 55 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz w załączniku 13 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
3.	Wymiana odpowiednich danych dotyczących stosowania ograniczeń w obejmowaniu działań lotniczych zakresem ETS	Obie Strony współpracują przy stosowaniu ograniczeń w obejmowaniu zakresem ETS Szwajcarii i ETS UE w odniesieniu do operatorów wykonujących zarobkowe i niezarobkowe przewozy lotnicze zgodnie z niniejszym załącznikiem. Przede wszystkim obie Strony zapewniają terminowe przekazywanie wszystkich odpowiednich danych, aby umożliwić prawidłową identyfikację lotów i operatorów statków powietrznych objętych zakresem ETS Szwajcarii i ETS UE.	
4.	Pułap (łączna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone operatorom statków powietrznych)	art. 3c dyrektywy 2003/87/WE w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. W art. 3c ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2024 r. przewidziano całkowitą liczbę uprawnień przydzielonych operatorom statków powietrznych na podstawie całkowitego przydziału uprawnień operatorom statków powietrznych wykonującym działania lotnicze zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE w 2023 r., zmniejszonego o współczynnik liniowy redukcji, o którym mowa w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, i mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 2025 r. Art. 3c ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2024 r., w odniesieniu do lotów z i na lotniska znajdujące się w EOG oraz do Szwajcarii lub Zjednoczonego Królestwa, ale nieuwzględnionych w 2023 r. stanowi, że całkowitą liczbę uprawnień zwiększa się o poziom przydziału, tak jakby w 2023 r. loty te były objęte ETS. Zastosowanie ma współczynnik liniowy redukcji, o którym mowa w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE i mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 2024 r.	Pułap musi odzwierciedlać podobny poziom rygorystyczności jak pułap określony w ETS UE, w szczególności w odniesieniu do wielkości redukcji wyrażonej w procentach uzyskanej na przestrzeni lat i pomiędzy okresami rozliczeniowymi. Uprawnienia w ramach pułapu są sprzedawane na aukcji lub przydzielane bezpłatnie. Ten przydział można poddać przeglądowi zgodnie z art. 6 i 7 niniejszej umowy. Od 2024 r. całkowitą liczbę uprawnień zwiększa się w odniesieniu do lotów z lotnisk w Szwajcarii na lotniska znajdujące się w regionach najbardziej oddalonych UE o taki poziom przydziału, jakby loty te były objęte ETS w 2023 r. Zastosowanie ma współczynnik liniowy redukcji określony w załączniku 15 do rozporządzenia dotyczącego CO_2. Jest to przewidziane w: art. 18 ustawy dotyczącej CO_2 art. 46e rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
5.	Przydział uprawnień dla lotnictwa w drodze sprzedaży na aukcji	art. 3d ust. 1 i 1a oraz art. 28a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	Sprzedaży na aukcji szwajcarskich uprawnień do emisji przeznaczonych do sprzedaży na aukcji dokonuje właściwy organ szwajcarski. Szwajcaria jest uprawniona do pobierania dochodów uzyskanych ze sprzedaży szwajcarskich uprawnień na aukcji. Jest to przewidziane w: art. 19a ust. 2 i 4 ustawy dotyczącej CO_2, art. 48 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
			Zmienione wskaźniki referencyjne (zob. kryterium nr 7) stosuje się w latach 2024 i 2025 z takim samym skutkiem jak zwiększony wskaźnik sprzedaży na aukcji w ramach ETS UE. Te wskaźniki referencyjne przewidziano w: art. 46f ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
6.	Specjalna rezerwa dla niektórych operatorów statków powietrznych	Specjalne rezerwy nie są już operacyjne.	
7.	Wskaźnik referencyjny na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień dla operatorów statków powietrznych	art. 3d ust. 1a dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	Wskaźnik referencyjny nie może przewyższać wskaźnika referencyjnego wykorzystywanego w przypadku ETS UE. Roczny wskaźnik referencyjny to: 0,000642186914222035 uprawnień na tonokilometr w latach 2020–2023 0,000481640185666526 uprawnień na tonokilometr w 2024 r. 0,000321093457111017 uprawnień na tonokilometr w 2025 r. Te wskaźniki referencyjne przewidziano w: art. 46f ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
8.	Przydział bezpłatnych uprawnień dla operatorów statków powietrznych	art. 3d ust. 1a dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	Liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie operatorom statków powietrznych oblicza się, mnożąc liczbę zgłoszonych tonokilometrów wykonanych w roku referencyjnym przez mający zastosowanie wskaźnik referencyjny. Przydział bezpłatnych uprawnień jest przewidziany w: art. 19a ust. 3 i 4 ustawy dotyczącej CO_2 art. 46f i 46g rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz w załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
9.	Ograniczenia jakościowe w odniesieniu do międzynarodowych jednostek emisji muszą być co najmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia określone w:	w prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.;	w prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.
10.	Ograniczenia ilościowe dotyczące wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji	w prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.;	w prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji po 2021 r.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
11.	Pozyskiwanie danych dotyczących tonokilometrów za rok referencyjny	Począwszy od 2024 r. dane dotyczące tonokilometrów nie mają zastosowania.	Rokiem referencyjnym dla pozyskiwania danych w odniesieniu do szwajcarskich działań lotniczych jest rok 2018, zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym pozyskiwania danych dotyczących tonokilometrów i przygotowywania planów monitorowania w zakresie odległości pokonywanych przez statek powietrzny w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej umowy. Jest to przewidziane w: art. 19a ust. 3 i 4 ustawy dotyczącej CO_2 art. 46f i 46g rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz w załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
12.	Monitorowanie i raportowanie	art. 14 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku IV do tej dyrektywy Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r. Monitorowanie i raportowanie w zakresie skutków emisji lotniczych innych niż CO_2, jak określono w art. 14 ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, stosuje się od 2025 r.	Przepisy dotyczące monitorowania i raportowania muszą odzwierciedlać ten sam poziom rygorystyczności jak w przypadku ETS UE. Jest to przewidziane w: art. 20 ustawy dotyczącej CO_2 art. 50–52 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załącznikach 14, 16 i 17 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
13.	Weryfikacja i akredytacja	art. 15 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku V do tej dyrektywy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.	Przepisy dotyczące weryfikacji i akredytacji muszą odzwierciedlać ten sam poziom rygorystyczności jak w przypadku ETS UE. Jest to przewidziane w: art. 52 ust. 4 i 5 rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz w załączniku 18 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
14.	Administrowanie	Stosuje się kryteria przewidziane w art. 18a dyrektywy 2003/87/WE. W tym celu oraz zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE Szwajcarię uznaje się za administrujące państwo członkowskie, jeśli chodzi o przypisywanie administrowania operatorami statków powietrznych Szwajcarii i państwom członkowskim UE (EOG). Zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE właściwe organy państw członkowskich UE (EOG) są odpowiedzialne za wszystkie zadania związane z administrowaniem operatorami statków powietrznych, którzy zostali im przypisani, w tym również za zadania związane z ETS Szwajcarii (na przykład przyjmowanie sprawozdań dotyczących zweryfikowanych emisji uwzględniających zarówno unijne, jak i szwajcarskie działania lotnicze, administrowanie operatorami statków powietrznych i rachunkami, zgodność i egzekwowanie prawa). Komisja Europejska dokonuje dwustronnych ustaleń z właściwymi organami szwajcarskimi w sprawie przekazywania istotnych dokumentów i informacji. W szczególności Komisja Europejska zapewnia przekazywanie operatorom statków powietrznych administrowanym przez Szwajcarię przydziału bezpłatnych unijnych uprawnień. W przypadku zawarcia umowy dwustronnej dotyczącej administrowania lotami wykonywanymi w relacji z portem lotniczym EuroAirport Bazylea-Miluza-Fryburg, które nie pociąga za sobą zmian dyrektywy 2003/87/WE, Komisja Europejska w razie potrzeby ułatwia wdrożenie takiej umowy, pod warunkiem że nie doprowadzi ona do podwójnego liczenia.	Szwajcaria jest odpowiedzialna za administrowanie operatorami statków powietrznych: z ważną koncesją przyznaną przez Szwajcarię, lub z największą szacunkową ilością przypisanych emisji w Szwajcarii w ramach powiązanych ETS. Właściwe organy szwajcarskie są odpowiedzialne za wszystkie zadania związane z administrowaniem operatorami statków powietrznych, którzy zostali przypisani Szwajcarii, w tym również za zadania związane ze ETS UE (na przykład przyjmowanie sprawozdań dotyczących zweryfikowanych emisji uwzględniających zarówno unijne, jak i szwajcarskie działania lotnicze, administrowanie operatorami statków powietrznych i rachunkami, zgodność i egzekwowanie prawa). Właściwe organy szwajcarskie dokonują dwustronnych ustaleń z Komisją Europejską w sprawie przekazywania istotnych dokumentów i informacji. W szczególności właściwe organy szwajcarskie przekazują operatorom statków powietrznych administrowanym przez państwa członkowskie UE (EOG) przydział bezpłatnych szwajcarskich uprawnień. Jest to przewidziane w: art. 39 ust. 1a ustawy dotyczącej CO_2 art. 46d rozporządzenia dotyczącego CO_2 oraz załączniku 14 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
15.	Umorzenie	Oceniając przestrzeganie zasad przez operatorów statków powietrznych na podstawie liczby umorzonych uprawnień, właściwe organy państw członkowskich UE (EOG) w pierwszym rzędzie uwzględniają emisje objęte systemem ETS Szwajcarii i wykorzystują pozostałą liczbę umorzonych uprawnień, aby uwzględnić emisje objęte systemem ETS UE.	Oceniając przestrzeganie zasad przez operatorów statków powietrznych na podstawie liczby umorzonych uprawnień, właściwe organy Szwajcarii w pierwszym rzędzie uwzględniają emisje objęte systemem ETS UE i wykorzystują pozostałą liczbę umorzonych uprawnień, aby uwzględnić emisje objęte systemem ETS Szwajcarii. Jest to przewidziane w: art. 55 ust. 2bis rozporządzenia dotyczącego CO_2, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2025 r.
16.	Egzekwowanie prawa	W przypadku gdy niezbędne jest podjęcie dodatkowych działań w zakresie egzekwowania prawa przez organ administrujący operatora, Strony egzekwują przepisy swoich odpowiednich ETS w stosunku do operatorów statków powietrznych, którzy nie wypełniają obowiązków odnośnego systemu, bez względu na to, czy operator jest administrowany przez właściwy organ UE (EOG), czy też przez właściwy organ szwajcarski.	
17.	Administracyjne przypisanie operatorów statków powietrznych	Zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE w wykazie operatorów statków powietrznych opublikowanym przez Komisję Europejską zgodnie z art. 18a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE dla każdego operatora statku powietrznego wskazane zostaje państwo administrujące, w tym również Szwajcaria. Operatorzy statków powietrznych przypisani Szwajcarii po raz pierwszy po wejściu w życie niniejszej umowy są administrowani przez Szwajcarię po dniu 30 września roku przypisania i po uruchomieniu tymczasowego powiązania rejestrów. Obie Strony współpracują w zakresie wymiany istotnych dokumentów i informacji. Przypisanie operatora statku powietrznego nie wpływa na uwzględnienie tego operatora statku powietrznego w odpowiednim ETS (tj. operator uwzględniony w ETS UE, który jest administrowany przez właściwy organ szwajcarski, musi mieć taki sam zakres obowiązków w ramach ETS UE, będąc równocześnie uwzględniony w ETS Szwajcarii, i odwrotnie).	
18.	Procedury wdrażania	Wszelkie dalsze procedury potrzebne do organizacji pracy i współpracy w ramach punktu kompleksowej obsługi dla posiadaczy rachunków w dziedzinie lotnictwa opracowuje i przyjmuje Wspólny Komitet po podpisaniu niniejszej umowy zgodnie z art. 12, 13 i 22 niniejszej umowy. Te procedury są stosowane od daty, w której rozpoczyna się stosowanie niniejszej umowy.	
19.	Pomoc Europejskiej Organizacji ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol)	Dla części dotyczącej lotnictwa zawartej w niniejszej umowie, Komisja Europejska włącza Szwajcarię do mandatu przyznanego Eurocontrolowi w odniesieniu do ETS UE.”	